

Judikatūras krājums

Lieta C-67/14

**Jobcenter Berlin Neukölln
pret
Nazifa Alimanovic u.c.**

(*Bundessozialgericht* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Personu brīva pārvietošanās — Savienības pilsonība — Vienlīdzīga attieksme — Direktīva 2004/38/EK — 24. panta 2. punkts — Sociālā palīdzība — Regula (EK) Nr. 883/2004 — 4. un 70. pants — Īpašie no iemaksām neatkarīgie naudas pabalsti — Dalībvalsts pilsoņi, kuri meklē darbu, uzturoties citā dalībvalstī — Izslēgšana — Darbaņēmēja statusa saglabāšana

Kopsavilkums – Tiesas (virspalāta) 2015. gada 15. septembra spriedums

1. *Sociālais nodrošinājums — Migrējoši darbaņēmēji — Direktīva 2004/38 — Sociālā palīdzība — Jēdziens — Īpaši naudas pabalsti, kas nav balstīti uz iemaksām un kas paredzēti Regulas Nr. 883/2004 70. panta 2. punktā — Iekļaušana*

(*Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. 883/2004 70. panta 2. punkts; Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/38 24. panta 2. punkts*)

2. *Savienības pilsonība — Tiesības uz brīvu pārvietošanos un uzturēšanos dalībvalstu teritorijā — Direktīva 2004/38 — Vienlīdzīgas attieksmes princips — Uzņēmējas dalībvalsts pienākums piešķirt tiesības uz sociāliem pabalstiem citu dalībvalstu pilsoņiem, kuri neveic saimniecisku darbību — Nosacījumi — Uzturēšanās uzņēmējas dalībvalsts teritorijā, izpildot direktīvas nosacījumus*

(*Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/38 preambulas 10. apsvēruma un 24. panta 1. punkts*)

3. *Savienības pilsonība — Tiesības uz brīvu pārvietošanos un uzturēšanos dalībvalstu teritorijā — Direktīva 2004/38 — Vienlīdzīgas attieksmes princips — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru no atsevišķu īpašu naudas pabalstu, kas nav balstīti uz iemaksām, saņemšanas ir izslēgti citu dalībvalstu pilsoņi, kuriem ir darba meklētāja statuss — Pabalsti, kas tiek nodrošināti uzņēmējas dalībvalsts pilsoņiem, kuri atrodas tādā pašā situācijā — Pielaujamība*

(*Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. 883/2004 4. pants un 70. panta 2. punkts; Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/38 14. panta 1. punkts un 4. punkta b) apakšpunkts un 24. pants*)

1. Skat. nolēmuma tekstu.

(sal. ar 43. un 44. punktu)

2. Skat. nolēmuma tekstu.

(sal. ar 49. un 50. punktu)

3. Direktīvas 2004/38 par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā 24. pants un Regulas Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu, kas grozīta ar Regulu Nr. 1244/2010, 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauts tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru atsevišķi īpaši no iemaksām neatkarīgi naudas pabalsti Regulas Nr. 883/2004 70. panta 2. punkta izpratnē, kas ir uzskatāmi arī par sociālo palīdzību Direktīvas 2004/38 24. panta 2. punkta izpratnē, netiek piešķirti citu dalībvalstu pilsoņiem, kuri atrodas tādā situācijā, kāda ir norādīta minētās direktīvas 14. panta 4. punkta b) apakšpunktā, lai gan šie pabalsti tiek piešķirti šīs dalībvalsts pilsoņiem, kas ir tādā pašā situācijā.

No atsauces, kas Direktīvas 2004/38 24. panta 2. punktā ir izdarīta uz tās 14. panta 4. punkta b) apakšpunktu, tieši izriet, ka uzņēmēja dalībvalsts var atteikt sniegt Savienības pilsonim, kuram ir uzturēšanās tiesības, jebkādu sociālo palīdzību, pamatojoties vienīgi uz šo pēdējo minēto tiesību normu.

Lai gan Direktīva 2004/38 pieprasa, lai dalībvalsts ņemtu vērā katras ieinteresētās personas individuālo situāciju, lemjot par izraidīšanas pasākuma pieņemšanu vai konstatējot, ka šī persona savas uzturēšanās laikā rada pārmērīgu slogu sociālās palīdzības sistēmai, tomēr šāds individuāls izvērtējums nav jāveic gadījumā, kad Savienības pilsonis ieceļo uzņēmējas dalībvalsts teritorijā, lai tur meklētu darbu, ņemot vērā, ka pašā Direktīvā 2004/38, ar kuru ir ieviesta pakāpeniska darba ņēmēja statusa saglabāšana, kuras nolūks ir nodrošināt uzturēšanās tiesības un piekļuvi sociālajiem pabalstiem, tiek ņemti vērā dažādi faktori, kas raksturo katra sociālā pabalsta pieprasītāja individuālo situāciju un it īpaši saimnieciskās darbības veikšanas ilgumu.

Turklāt attiecībā uz individuālo izvērtējumu nolūkā veikt vispārēju izvērtējumu slogam, kuru konkrēti šā pabalsta piešķiršana radītu visai valsts sociālās palīdzības sistēmai, atbalstu, kas piešķirts vienam pieteicējam, diez vai var kvalificēt kā pārmērīgu slogu dalībvalstij Direktīvas 2004/38 14. panta 1. punkta izpratnē, to attiecīgajai dalībvalstij varētu radīt nevis viens individuāls pieteikums, bet gan visu tai iesniegto individuālo pieteikumu apkopojums.

(sal. ar 58.–60., 62. un 63. punktu un rezolutīvo daļu)